

Statut Zakonu Współ-bycia

Rozdział I – nazwa, cel, tradycja

Ta wspólnota buddyjska stworzona została pod nazwą Zakonu Współ-bycia. Celem Zakonu jest odnowienie buddyzmu przez studiowanie go, eksperymentowanie z nim i stosowanie go we współczesnym życiu, ze szczególnym podkreśleniem znaczenia ideału bodhisattwy. Zakon Współ-bycia opiera się na tradycji Szkoły Lin Chi buddyzmu zen. Zakon Współ-bycia posadowiony jest na czterech filarach: nieprzywiązywaniu się do poglądów, bezpośrednim eksperymentowaniu z naturą współzależnego powstawania poprzez medytację, stosowności i zręcznych metod. Można je odnaleźć we wszystkich tradycjach buddyjskich.

Rozdział II: Podstawowe teksty, nauki, metody

Zakon Współ-bycia nie uważa żadnej sutry ani ich grupy jako swoje podstawowe teksty. Czerpie inspirację z esencji BuddaDharmy, zawartej we wszystkich sutrach. Nie akceptuje systematyzacji nauk buddyjskich, proponowanych przez jakąkolwiek szkołę. Zakon Współ-bycia dąży do zrozumienia ducha Dharmy we wczesnym buddyzmie, w jego rozwoju, dokonującego się w historii Sanghi, w jego życiu i naukach wszystkich tradycji buddyjskich.

Zakon Współ-bycia uważa wszystkie sutry jako buddyjskie – czy to wygłoszone przez Buddę, czy stworzone przez późniejsze pokolenia buddystów. Umie także znaleźć inspirację w tekstach innych tradycji duchowych. Uważa rozwój oryginalnego buddyzmu w nowe szkoły jako niezbędny w utrzymaniu przy życiu ducha buddyzmu. Jedynie proponowanie nowych form życia buddyjskiego może pomóc trwać prawdziwemu duchowi buddyzmu.

Życie Zakonu Współ-bycia powinno być karmione zrozumieniem i współczuciem. Współczucie i zrozumienie, promieniujące z buddyjskiego życia, może przyczynić się do szczęścia i pokoju rodzaju ludzkiego. Zakon uważa zasadę nieprzywiązywania się do poglądów i zasadę bezpośredniego eksperymentowania na współzależnym powstawaniu poprzez medytację jako dwie najważniejsze wskazówki do osiągnięcia prawdziwego zrozumienia. Uważa zasadę stosowności i zasadę zręcznych metod jak wskazówki do działań w społeczeństwie. Duch nieprzywiązywania się do poglądów i duch bezpośredniego eksperymentowania prowadzą do otwartości umysłu i współczucia, zarówno w dziedzinie postrzegania rzeczywistości, jak i dziedzinie relacji międzyludzkich. Duch stosowności i duch zręcznych metod prowadzą do kreatywności i umiejętności jednani; obie zdolności są niezbędne do służenia istotom żyjącym.

Zakon Współ-bycia odrzuca dogmatyzm w widzeniu i działaniu. Poszukuje wszystkich form działań, które mogą odrodzić i zachować prawdziwego ducha wglądu i współczucia. Uważa tego ducha za ważniejszego od jakiegokolwiek instytucji czy tradycji buddyjskiej. Z aspiracjami bodhisattwów, członkowie Zakonu Współ-bycia pragną zmieniać siebie, aby zmieniać społeczeństwo ku współczuciu i zrozumieniu – poprzez radosne i uważne życie.

Rozdział III: władze, członkostwo, organizacja

- Aby chronić i szanować wolność i odpowiedzialność każdego członka społeczności, mnisi, mniszki i ludzie świeccy cieszą się w Zakonie Współ-bycia równością.
- Zakon Współ-bycia nie widzi potrzeby istnienia pośrednika pomiędzy Buddą a świeckimi uczniami, pomiędzy ludźmi a rzeczywistością absolutną. Uważa jednak, że wgląd i doświadczenia pokoleń nauczycieli, mnichów, mniszek i ludzi świeckich są pomocne praktykującym Drogę.
- Członkowie Zakonu Współ-bycia należą albo do Wspólnoty Podstawowej albo do Wspólnoty Rozszerzonej. Wspólnotę Podstawową stanowią ci, którzy ślubowali przestrzegać Czternastu Treningów Uważności Zakonu i Pięciu Treningów Uważności oraz zostali przyjęci do Zakonu jako bracia i siostry. Wspólnotę Rozszerzoną stanowią ci, którzy próbują żyć zgodnie z duchem Zakonu Współ-bycia, ale nie ślubowali

przestrzegania Czternastu Treningów Uważności ani nie zostali przyjęci do Zakonu Współ-bycia. Członkowie Wspólnoty Podstawowej przyjmują odpowiedzialność za organizację i wspieranie lokalnej Sanghi oraz pomoc w podtrzymaniu recytacji Treningów Uważności, organizacji Dni Uważności i Odosobnień Uważności.

- Wspólnota Rozszerzona żyje w ścisłych związkach ze Wspólnotą Podstawową przez udział w recytacjach Treningów Uważności co dwa tygodnie i w wydarzeniach towarzyskich i duchowych, wspieranych przez Wspólnotę Podstawową. Członkowie Wspólnoty Rozszerzonej, którzy regularnie uczestniczyli w spotkaniach dłużej niż rok, powinni być zapytani, czy nie chcieliby stać się członkami Wspólnoty Podstawowej - niezależnie od tego, czy przyjęli już Pięć Treningów Uważności.
- Dharmacharya (Nauczyciele Dharmy) są członkami Wspólnoty Podstawowej, którzy zostali wybrani na nauczycieli dzięki ich stałości w praktyce i umiejętności prowadzenia szczęśliwego życia. Ich rolą jest zasiewanie radości i stabilności w lokalnych sanghach. Miejscowe Sanghi zachęcane są do proponowania potencjalnych Dharmacharya.
- Rozdział IV: Treningi Uważności Zakonu Współ-bycia, warunki przyjęcia
- Treningi Uważności Zakonu Współ-bycia odzwierciedlają życie Zakonu, widzącego praktykę duchową jako podstawę wszystkich działań społecznych.
- Treningi Uważności są sercem tego Statutu. Od członków oczekuje się, recytowania Pięciu Treningów Uważności i Czternastu Treningów Uważności co dwa tygodnie. Jeśli w recytacjach tych nastąpi przerwa dłuższa niż trzy miesiące, przyjęcie od Zakonu unieważnia się.
- Do Zakonu Współ-bycia mogą zostać przyjęte wszystkie osoby, które ukończyły osiemnaście lat, niezależnie od rasy, narodowości, koloru skóry, płci czy orientacji seksualnej, jeśli okazały zdolność do uczenia się i praktykowania Treningów Uważności i innych wymagań Wspólnoty Podstawowej Zakonu Współ-bycia oraz formalnie przyjęły Trzy Klejnoty i Pięć Treningów Uważności.
- Kandydaci rozpoczynają procedurę przyjęcia poprzez wyrażenie woli stania się członkiem Wspólnoty Podstawowej Zakonu Współ-bycia. Zgłoszenie to powinno być przekazane na piśmie członkom Wspólnoty Podstawowej miejscowej Sanghi, a jeśli nie ma nikogo takiego w pobliżu, do właściwego Nauczyciela lub Nauczycieli Dharmy. Kandydat musi mieć przyjęte Trzy Klejnoty i Pięć Treningów Uważności. Jeden lub kilku członków Wspólnoty Podstawowej przyjmują następnie rolę mentorów i trenują kandydata przez co najmniej rok, aż będzie się szczęśliwy i niezachwiany w praktyce i będzie praktykował w harmonii z Sanghą. Te szczeble pozwolą kandydatowi poznać lepiej Wspólnotę Podstawową. Pozwolą też Wspólnocie Podstawowej poznać lepiej kandydata i oferować mu wskazania i wsparcie, szczególnie w obszarach praktyki, gdzie kandydat może potrzebować dodatkowych wskazań i ćwiczyć go w roli członka Zakonu. Kiedy jest to odpowiednie, członkowie Wspólnoty Podstawowej i Nauczyciel albo Nauczyciele Dharmy decydują, po konsultacji z długoletnimi członkami Wspólnoty Rozszerzonej, czy kandydat jest gotów do przyjęcia do Zakonu Współ-bycia. Praca członka Wspólnoty Podstawowej polega, między innymi, na budowaniu i wspieraniu Sanghi, wyjaśnianiu Dharmy na podstawie własnych doświadczeń i karmieniu bodhicitty w innych oraz jednoczesnym utrzymywaniu praktyk medytacyjnych w harmonii i pokoju z własną rodziną – jako przejawami ideału bodhisattwy.
- Kiedy Wspólnota Podstawowa i Nauczyciel(e) Dharmy podejmują decyzję o przyjęciu, starają się używać swoich oczu Sanghi i zajmują się karmieniem bodhicitty (umysłu miłości) kandydata, nawet jeżeli sugerują przełożenie przyjęcia na później. Miejscowe Sanghi mają prawo przystosować procedury zgłoszeń w tym Statucie w sposób odpowiedni do miejscowej kultury, geografii i warunków, zapewniając, że cele i aspiracje nie są zmieniane. Klauzule przyjęcia przedstawione dalej w Statucie, odpowiadające poszczególnym przyjęciom mogą być w szczególnych wypadkach pominięte, jak trudności medyczne, zapewniając że, odpowiednio, koordynatorzy Rady Wykonawczej i najwłaściwszy Nauczyciel Dharmy są najpierw pytani o opinię oraz, jeśli czas pozwala miejscowi lub najbardziej odpowiedni członkowie Wspólnoty Podstawowej.

Kiedy zostało ogłoszone, że kandydat jest gotów do przyjęcia do Zakonu, jego albo jej nazwisko powinno być przekazane osobie wyznaczonej przez Zgromadzenie Wspólnoty Podstawowej. Podczas ceremonii przyjęcia powinno to być zadeklarowane na piśmie Sekretarzowi Zakonu: imię, nazwisko i imię Dharmy przyjmowanego, datę i miejsce ceremonii oraz nazwisko Nauczyciela Dharmy, przewodzącego ceremonii.

- Od członków Wspólnoty Podstawowej oczekuje się praktykowania co najmniej sześćdziesięciu dni uważności rocznie. Ze względu na to, że wymaganie to może być niekiedy trudne dla niektórych członków, ze względu na obowiązki rodzinne i inne, wymaganie to powinno być traktowane elastycznie, jeśli zostało uzgodnione z Sanghą.
- Od wszystkich członków Wspólnoty Podstawowej oczekuje się organizowania i pracy z miejscowymi sanghami.
- Jeżeli są działają oni w zgodzie z duchem Pięciu Treningów Uważności i Czternastu Treningów Uważności, wszystkie sposoby życia (czy to stałe związki czy celibat) są uważane za jednakowo ważne dla członków Wspólnoty Podstawowej. Aby wspierać partnerów związku, pomocne jest, jeśli partnerem członka Wspólnoty Podstawowej jest inny członek Wspólnoty Podstawowej, Wspólnoty Rozszerzonej lub – jako minimum – żyje w harmonii ze swoim partnerem lub partnerką i że wspiera go on lub ona w praktyce członka.

Rozdział V: Przywództwo, Własność Wspólnoty, Księgowość

- Zgromadzenia wszystkich członków Wspólnoty Podstawowej powinny odbywać się w regularnych odstępach czasu. Wszyscy członkowie powinni zostać zawiadomieni o terminie i miejscu spotkania sześć miesięcy przed tym terminem. Każdy, kto nie może uczestniczyć w Zgromadzeniu, może wyznaczyć pełnomocnika, który będzie mówił za tę osobę. Sposób uzyskiwania konsensu powinien zostać przedstawiony, omówiony i zrewidowany na początku spotkania. Spotkania powinni prowadzić rotacyjnie facilitatorzy - jeden mężczyzna i jedna kobieta, różnych narodowości. Protokół z każdego Zgromadzenia powinien być przechowywany jako bieżący zapis życia i pracy Zakonu Współ-bycia. Protokoły są dostępne na żądanie każdego członka.
- W czasie Zgromadzenia, Wspólnota Podstawowa wybiera członków, którzy będą służyli w Radzie Wykonawczej, która będzie organizowała i kierowała pracami Zakonu Współ-bycia pomiędzy Zgromadzeniami oraz zatwierdzania koordynatorów Rady Wykonawczej spośród jej członków. Zgromadzenie decyduje o specyficznej strukturze i organizacji, które będą najlepszym wsparciem zmniejszania cierpienia, urzeczywistniania ideału bodhisattwy i utrzymywania silnych więzi w sandze. Wspólnota Podstawowa korzysta z doświadczenia życia i praktyki swoich starszych członków oraz świeżości swoich młodych członków
- Aby ułatwić współdziałanie z Sanghą Międzynarodową, sanghi lokalne są zachęcane do organizowania się w sposób zgodny z duchem tej Karty.
- Członkostwo we Wspólnocie Podstawowej Zakonu nie łączy się z żadnymi obowiązkami finansowymi, ale mogą one być sugerowane przez Radę Wykonawczą jako Dana (datek), wspierający działania Zakonu. Całe pieniądze Zakonu, włączając w to datki i wkłady, powinny być przechowywane na oddzielnym funduszu „Order of Interbeing”. Dokładny raport finansowy, przygotowywany przez Skarbnika powinien być przedstawiany członkom corocznie. Fundusze, po pokryciu kosztów administracyjnych mogą być używane do pomagania sanghom lokalnym - w nauce (udział w odosobnieniach) i w kojeniu cierpienia.
- Jakiegokolwiek mienie Zakony powinno być utrzymywane w zgodzie z lokalnymi przepisami. Aby zabezpieczyć odpowiedzialnych za zarządzanie mieniem wspólnoty, cała własność - włączając w to konta bankowe, pieniądze, nieruchomości, pojazdy itp. powinny być księgowane zgodnie z ogólnymi zasadami. Jeśli lokalne Sanghi utrzymują pieniądze dla międzynarodowego Zakonu Współ-bycia, powinny być one księgowane oddzielnie, a roczne sprawozdania powinny być wysyłane do Skarbnika Zakonu.

Rozdział VI: Zmiany w Statucie

- Każde słowo i każde zdanie Statutu Zakonu Współbycia może być zmienione, aby duch statutu mógł pozostać żywy poprzez historię praktyki. Poprzednie wersje powinny być zachowane i być dostępne dla przyszłych pokoleń. Wszystkie wersje są wyraźnie datowane dla przyszłych odniesień.
- Czternaście Treningów Uważności i ten Statut są przedmiotem analizy na każdym Zgromadzeniu członków Wspólnoty Podstawowej.
- Statut ten, zawierający sześć rozdziałów i dwadzieścia dziewięć paragrafów powinien być odnawiany i poprawiany na każdym Zgromadzeniu Wspólnoty Podstawowej aby utrzymywać jego znaczenie dla współczesnych społeczności.
- W zgodzie z tradycją Sanghi, wszystkie zmiany muszą być dokonywane jednogłośnie, a nie tylko przez zwykłą większość.

The Charter of the Order of Interbeing

Chapter I: Name, Aim, Tradition

A Buddhist community is formed with the name Order of Interbeing. The aim of the Order is to actualise Buddhism by studying, experimenting with, and applying Buddhism in modern life with a special emphasis on the bodhisattva ideal. The Order of Interbeing was founded within the Linji School of Dhyana Buddhism. It is grounded in the Four Spirits: the spirit of non-attachment from views, the spirit of direct experimentation on the nature of interdependent origination through meditation, the spirit of appropriateness, and the spirit of skillful means. All four are to be found in all Buddhist traditions.

Chapter II: Basic Scriptures, Teachings, Methods

The Order of Interbeing does not consider any sutra or group of sutras as its basic scripture(s). It draws inspiration from the essence of the Buddhadharma in all sutras. It does not accept the systematic arrangements of the Buddhist teachings proposed by any school. The Order of Interbeing seeks to realize the spirit of the Dharma in early Buddhism, as well as in the development of that spirit through the history of the sangha, and its life and teachings in all Buddhist traditions.

The Order of Interbeing considers all sutras, whether spoken by the Lord Buddha or compiled by later Buddhist generations, as Buddhist sutras. It is also able to find inspiration from the texts of other spiritual traditions. It considers the development of original Buddhism into new schools a necessity to keep the spirit of Buddhism alive. Only by proposing new forms of Buddhist life can one help the true Buddhist spirit perpetuate.

The life of the Order of Interbeing should be nourished by understanding and compassion. Compassion and understanding, radiated by the Buddhist life, can contribute to the peace and happiness of humankind. The Order considers the principle of non-attachment from views and the principle of direct experimentation on interdependent origination through meditation to be the two most important guides for attaining true understanding. It considers the principle of appropriateness and the principle of skillful means as guides for actions in society. The spirit of non-attachment from views and the spirit of direct experimentation lead to open-mindedness and compassion, both in the realm of the perception of reality and in the realm of human relationships. The spirit of appropriateness and the spirit of skillful means lead to a capacity to be creative and to reconcile, both of which are necessary for the service of living beings.

The Order of Interbeing rejects dogmatism in both looking and acting. It seeks all forms of action that can revive and sustain the true spirit of insight and compassion in life. It considers this spirit to be more important than any Buddhist institution or tradition. With the aspiration of a bodhisattva, members of the Order of Interbeing seek to change themselves in order to change society in the direction of compassion and understanding by living a joyful and mindful life.

Chapter III: Authority, Membership, Organization

- To protect and respect the freedom and responsibility of each member of the community, monks, nuns, and lay-people enjoy equality in the Order of Interbeing.
- The Order of Interbeing does not recognize the necessity of a mediator between the Buddha and lay disciples, between humans and ultimate reality. It considers, however, the insight and experiences of ancestral teachers, monks, nuns, and lay-people, as helpful to those who are practicing the Way.
- Members of the Order of Interbeing are either in the Core Community or the Extended Community. The Core Community consists of those who have taken the vow to observe the Fourteen Mindfulness Trainings of the Order and the Five Mindfulness Trainings, and

who have been ordained as brothers and sisters in the Order. The Extended Community consists of members who, while trying to live up to the spirit of the Order of Interbeing, have not formally taken the vow to observe the Fourteen Mindfulness Trainings, nor received ordination in the Order of Interbeing. The members of the Core Community accept the responsibility to organise and support a local Sangha, and help sustain Mindfulness Training recitations, days of mindfulness, and mindfulness retreats.

- The Extended Community lives in close relationship with the Core Community by attending the recitation of the Mindfulness Trainings every two weeks and by participating in spiritual and social events sponsored by the Core Community. Long-standing members of the Extended Community, those who have participated regularly for one year or more, should be consulted on an advisory basis on the application of individuals to become members of the Core Community, whether or not these long-standing members of the Extended Community have received the Five Mindfulness Trainings.
- Dharmacharyas (Dharma Teachers) are members of the Core Community who have been selected as teachers based on their stability in the practice and ability to lead a happy life. They function to inspire joy and stability in the local sanghas. Local sanghas are encouraged to suggest potential Dharmacharyas.

Chapter IV: Mindfulness Trainings of the Order of Interbeing, Conditions for Ordination

- The Mindfulness Trainings of the Order of Interbeing reflect the life of the Order, which considers spiritual practice as the basis of all social action.
- The Mindfulness Trainings are the heart of the Charter. Members are expected to recite the Five Mindfulness Trainings and the Fourteen Mindfulness Trainings every two weeks. If there is a three-month lapse in the recitation, their ordination is considered nullified.
- All persons eighteen years old or older, regardless of race, nationality, color, gender, or sexual orientation, are eligible to join the Order if they have shown the capacity of learning and practicing the Mindfulness Trainings and other requirements of Core Community members of the Order of Interbeing, and have formally received the Three Jewels and the Five Mindfulness Trainings.
- A candidate begins the application process by announcing his or her aspiration to become a member of the Core Community of the Order of Interbeing. The announcement should be in writing to the local Sangha Core Community members, or if none are located nearby, to the appropriate Dharma Teacher(s). A candidate must have received the Three Jewels and Five Mindfulness Trainings. One or more Core Community members shall then mentor and train the candidate for at least one year, until the candidate is happy and steadfast in the practice and practices in harmony with the Sangha. These steps enable the aspirant to get to know Core Community better. Similarly, they enable the Core Community to get to know the aspirant better, to offer guidance and support, especially in areas of the practice where the aspirant may need additional guidance, and to train the aspirant in the role of Order member. When appropriate, the Core Community members and Dharma Teacher(s) will decide, after making an advisory consultation with long-standing members of the extended community, whether or not that candidate is ready to receive ordination into the Order of Interbeing. The work of a Core Community Order member includes Sangha building and support, explaining the Dharma from personal experience, and nourishing the bodhicitta in others while maintaining a regular meditation practice in harmony and peace with one's family, all as manifestations of the bodhisattva ideal.
- When the Core Community and the Dharma Teacher(s) make a decision on an application, they will strive to use their Sangha eyes and take care to nourish the bodhicitta (mind of love) of the aspirant, even if a delay in ordination is suggested. Local Sanghas are authorized to embellish the application procedures in this Charter in

a manner that reasonably addresses local culture, geography, and circumstances, provided that the goals and aspirations of the Order are not defeated. The application provisions set forth in the Charter respecting an individual's ordination may be waived in individual cases under special circumstances such as medical hardship, provided that, as appropriate, the coordinators of the Executive Council and most appropriate Dharma Teacher(s) are consulted first, and, if time permits, the local or most appropriate Core Community members. When it has been indicated that the candidate is ready to receive the Order ordination, his or her name shall be reported to the person designated by the core community Assembly. When an ordination ceremony has taken place, it shall be declared in writing to the Secretary of the Order, giving the name, lineage name, and Dharma name of the ordainee; date and place of the ordination; and the name of the presiding Dharma Teacher.

- Members of the Core Community are expected to observe at least sixty days of mindfulness per year. It is recognized that this sixty-day requirement may be difficult for some members to achieve at times, due to family or other responsibilities, and the requirement is intended to be flexible in such cases, if it is agreed upon by the Sangha.
- All members of the Core Community are expected to organise and practice with a local Sangha.
- Provided they are consistent with the spirit of the Five Mindfulness Trainings and the Fourteen Mindfulness Trainings, all lifestyles (whether in a committed relationship or celibate) are considered equally valid for Core Community members. To support both partners in a relationship, it is helpful if the partner of a Core Community member is a member of the Core Community, a member of the extended community or, at the minimum, live in harmony with his or her partner and that the member's partner supports and encourages the member's practice.

Chapter V: Leadership, Community Properties, Accounting

- At regular intervals, an Assembly of all Core Community members should gather for a council. All members shall be notified six months in advance of the date and location of the meeting. Any member unable to attend can appoint a proxy to speak for him or her. The process of consensus shall be presented, reviewed, and revised at the beginning of the meeting. Rotating teams of facilitators, one woman and one man, each of different nationality, shall conduct the meeting. Minutes of each meeting of the Assembly will be kept as an ongoing record of the life and work of the Order of Interbeing. They will be made available to members on request.
- At the Assembly meeting, the Core Community will select members to serve on an Executive Council to organise and guide the work of the Order of Interbeing between Assemblies, and to approve coordinators of the Executive Council from among the members of the Executive Council. The Assembly will decide on the specific structure and organisation that will best support the goals of reducing suffering, realizing the bodhisattva ideal, and maintaining a strong Sangha network. The Core Community will draw on the life maturity and practice maturity of its elders and on the freshness of its younger members for assistance and support, and encourage and benefit from an ongoing Council of Elders and Council of Youth.
- In order to facilitate interaction with the Worldwide Sangha, local Sanghas are encouraged to organise in a manner compatible with the spirit of this Charter.
- To be member of the Order Core Community one is not required to pay financial dues, but dues may be suggested by the Executive Council and the Assembly as Dana (donation) to support the work of the Order. All Order of Interbeing monies, including contributions and dues, are to be held in a separate fund under the name "Order of Interbeing". A detailed financial report prepared by the Treasurer(s) shall be presented to the membership annually. After administrative costs have been covered, funds of the Order may be used to help local Sanghas offer scholarships to members to attend Order retreats and in their work to relieve suffering.

- Any community properties of the Order should be held under the national and local regulations of its site. To protect those who may be responsible for the management of community properties, all assets, including bank accounts, currency, real estate, vehicles, etc, are to be accounted for using common accounting practices. If and when local Sanghas hold funds for the international Order of Interbeing, accounting will be kept separately and detailed reports sent yearly to the Treasurer(s) of the Order.

Chapter VI: Amending of the Charter

- Every word and every sentence in this Charter is subject to change, so that the spirit of the charter will be allowed to remain alive throughout the history of the practice. Previous versions should be preserved and made available for consultation by later generations. All versions are to be clearly dated for future reference.
- The Fourteen Mindfulness Trainings and this Charter are to be re-examined at each Assembly of the Core Community members.
- This Charter, consisting of six chapters and twenty-nine items should be revised and amended at each Assembly of the Core Community members in order to keep it relevant to today's societies.
- In keeping with the tradition of the Sangha, all changes must be made by consensus and not just by simple majority.